

ការព្រមានសរុបគុណ — លេខប្រាំ

ការបើកសម្តែងដ៏អំពីសិរីលោកសម្តែងនូវធម្មជាតិ
ការយល់ដឹងអំពីលុតតាមបិទបញ្ចប់នៃវិវាទដ៏ធំធេង

Jeff Pippenger
2023-08-08

នៅក្នុងអត្ថបទដ៏ល្បីល្បាញកំពុងពិចារណានៅតែនេះ
ដល់អធិបូហយអំពីព្រះគ្រីស្ទជាទេវតានៅក្នុងវិវាទដ៏ធំធេង ១០ ដល់យោងចុះមក
ព្រះគ្រីស្ទជាទេវតាមានប្រធានភាពបង្ហាញ
«គ្មានទីដល់ទូទាំងកំពុងបំពេញនៅក្នុងឆាកបញ្ចប់នៃមហាវិវាទជាមួយសាក្សី»។ «ទីតាំង»
ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានយក នៅពេលទូទាំងដាក់ព្រះបាទស្តេចលើសមុទ្រ
ហើយព្រះបាទស្តេចលើដីគេក៏ «បញ្ជាក់អំពីព្រះចៅស្តេច
និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ទូទាំងលើផែនដីទាំងមូល»។
នៅពេលព្រះគ្រីស្ទបន្តលើសំឡេង «ដោយសំឡេងខ្លាំង» ទូទាំង «បន្តលើ»
«ដូចជាពេលសិរីលោកសម្តែងក្រុមហ៊ុម»។

ព្រះគ្រីស្ទនឹងសម្តែងដ៏ព្រះចៅស្តេចគ្រប់ព្រះអង្គគ្រប់ទូទាំងនៅក្នុង
«ឆាកបញ្ចប់នៃមហាវិវាទ»
ហើយនៅពេលព្រះគ្រីស្ទសម្តែងដ៏ព្រះចៅស្តេចគ្រប់ព្រះអង្គគ្រប់ទូទាំង
នោះទូទាំងផ្ទៃដីដូចនោះក្នុងនាមជាសិរីលោកសម្តែងនូវធម្មជាតិ។

«ព្រះអង្គគ្រប់គ្រងគ្រប់គ្រងបង្ហាញនៅចំពោះមុខយើង ក្នុងនាមនិមិត្តសញ្ញានៃ
“សិរីលោក ពិព្វដ៏អំបូរយូរ” និងនៃ “កូនចៀមមួយ ដូចជាគ្រូបង្ហាញសម្តែងហើយ”។ វិវាទ:
5:5, 6។ និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះគឺជាធម្មជាតិដែលបានកំណត់គ្រប់ព្រះចៅស្តេច
និងសេចក្តីសុឡាញ់ដ៏ល្អបំផុតបង្ហាញដល់យើង។ សិរីលោកយូដា
ដល់គ្រូបង្ហាញសុឡាញ់ដ៏យ៉ាងខ្លាំងចំពោះអស់អ្នកដែលបដិសេធព្រះគុណរបស់ទូទាំង
និងក្នុងយោងដ៏ក្លាយជាចៀមនៃព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្ហាញ
និងសូមទៅក្នុង»។ កិច្ចការនៃព្រះគុណ, 589។

ការសម្តែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាសិរីលោកសម្តែងនូវធម្មជាតិ
បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីព្រះរាជកិច្ចរបស់ទូទាំងទាំងក្នុងការបិទគុណ
និងការបើកគុណនៃនាយព្រះគម្ពីរ សរុបតាមពេលវេលាដ៏ទៃគ្នារបស់ទូទាំង។
មុនពេលកាលកំណត់នៃការសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិគ្រូបង្ហាញបិទបញ្ចប់បន្តិចណាស់
នៅពេលដែល «ពេលវេលាដ៏តមកដល់ហើយ»
នោះនឹងមានការបើកគុណនៃសេចក្តីពិតពិតស្រស់ស្អាតក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដល់កំណត់សម្គាល់អំពី «ហេតុការណ៍ទាំងឡាយដែលគ្រូបង្ហាញនឹងក្នុងពេលឆាប់ៗ»។

ការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់ព្រះជាម្ចាស់មានបុរាណដល់ទូទាំង ដើម្បីបង្ហាញ
ហេតុអ្វីពួកអ្នកបម្រើរបស់ទូទាំងអំពីការទាំងឡាយដែលគ្រូបង្ហាញនឹងក្នុងពេលឆាប់ៗ
នេះ; ហើយទូទាំងបានចាត់ទុករបស់ទូទាំងឲ្យមកបញ្ជាក់សេចក្តីនេះដល់លោកយូដា
ជាអ្នកបម្រើរបស់ទូទាំង។ លោកបានផ្តើមបន្តទាល់អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់
និងអំពីទីបន្ទាល់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអំពីការទាំងអស់ដែលលោកបានឃើញ។
មានពហុយេស៊ូវ អ្នកដែលអាន និងពួកអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ

ហើយកាន់តាមសចក្កតិទាំងឡាយដដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ
ដុបិតពលេវលោនោះជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:១-៣

នៅពេលដែល «ពលេវលោ» ដដែល «ជិតមកដល់» ពិតប្រាកដបានមកដល់ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រ
នោះមានព្រះពរមួយគួរឲ្យមានបុរាណលើអស់អ្នកដដែលអាន សុគាប់
«ហើយកាន់តាមអ្វីៗដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ»។
សារពិសេសនេះគឺជាសារដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយពលេវលោ
ហើយអាចគួរឲ្យមានសុគាប់បាននៅពេល «ពលេវលោជិតមកដល់» ប៉ុណ្ណោះ។
ដូច្នេះ—នៅពេលនោះ ហើយមិនមែនពេលនោះទេ—មនុស្សទាំងឡាយនឹងអាចអាន
សុគាប់ «ហើយកាន់តាមអ្វីៗដែលបានសរសេរ» នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ នៅពេលដែល
«ពលេវលោជិតមកដល់» ព្រះពរដែលគួរឲ្យមានបុរាណលើអស់អ្នកដដែល «អាន» «សុគាប់»
«ហើយកាន់តាមអ្វីៗដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ»
សរុបគ្នានឹងការបើកចំហគម្ពីរដានីយ៍លែននៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់»។

ប៉ុន្តែ អ្នកដានីយ៍លែនហើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបោះត្រាលើសៀវភៅនេះទុក ដល់គ្រាចុងបំផុត៖
មនុស្សជាច្រើននឹងទៅមកគិតឈប់ឈរ ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។ ដានីយ៍លែន
12:4។

«មនុស្សជាច្រើន» ដដែលកំពុង «រត់ទៅរត់មក»
(ដដែលតំណាងឲ្យការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ) កំពុងជួបដូច្នេះនោះនៅ
«ពលេវលោចុងបញ្ចប់» នៅពេលដែល «ពាក្យទាំងឡាយ» ដដែលបាន «បិទទុក» នៅក្នុង
«សៀវភៅ» របស់ដានីយ៍លែន គួរឲ្យមានបើកត្រា។ ប៉ុន្តែ មានពួកព្រះហឫទ័យមួយចំនួនទៀត
កំពុងរត់ទៅរត់មក ភ្នំលាមៗបន្ទាប់ពីចុះហប់ចុងអាទិត្យនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។

មើល! ថ្មទាំងឡាយកំពុងមក ដូចព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា
យើងនឹងបញ្ជូនទុក្ខភិតភ័យមកក្នុងស្រុក មិនមែនជាទុក្ខភិតភ័យអាហារន់ប៉ង
ឬជាការស្រុកទឹកដោយខ្មែរទឹកនោះទេ
ប៉ុន្តែដោយទុក្ខភិតភ័យនៃការសុគាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវវិញ។
ហើយពួកគេនឹងរងរាល់ពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយ
ហើយពីទិសខាងជើងរហូតដល់ទិសខាងកើត ពួកគេនឹងរត់ទៅរត់មក
ដើម្បីស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ តម្លៃអាចរកឃើញឡើយ។ នៅថ្ងៃនោះ
ស៊ីរីក្រមុំដ៏ស្រស់ស្អាត និងយុវជនទាំងឡាយ នឹងសន្សំដោយសារការស្រុក។
អស់អ្នកដដែលស្រឡាញ់ដោយអំពើហឫទ័យរបស់សាម៉ារី ហើយនិយាយថា “ឱ ដាន អើយ
ព្រះរបស់អ្នកមានព្រះជន្មរស់នៅ” និង “របៀបនៃប្រែប្រួលមានជីវិតរស់នៅ”
អ្នកទាំងនោះនឹងដួលចុះ ហើយមិនអាចក្រោកឡើងវិញបានឡើយ។ អម៉ុស
៨:១១-១៤។

អំពើហឫទ័យរបស់សាម៉ារី គឺជាអំពើហឫទ័យដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយអាហាប់ និងយសោបិល
ដោយអាហាប់តំណាងឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយយសោបិលតំណាងឲ្យព្រះវិហារកាតូលិក។
យសោបិល អាហាប់ និងពួកហ្វោរកុលដៃកុលាយ
នៅក្នុងការបុរេបុរាណជាមួយអលើយ៉ានៅភ្នំកើមដែល
គឺជានិមិត្តរូបនៃច្រហប់ចុងអាទិត្យ។ នៅក្នុងការបុរេបុរាណនោះ
មានពួកហ្វោរមិនបរិសុទ្ធពីរក្រុម គឺពួកហ្វោររបស់ហាល និងពួកសង្គមនៃព្រះប្រែប្រួល
ហាលគឺជាព្រះមួយក្នុងចំណោមព្រះទាំងឡាយដែលគេថោកថាបង្កគំរាម;

ឯមួយទៀតដដែលគេថាបង្កគំនរក្នុងព្រៃជាតិអាស៊ាន។ ហេតុអ្វីជាព្រះភទេបុរស ហើយអាស៊ានជាព្រះភទេស៊ីរី រួមគ្នា អាទិទពេកទេបុរសតំណាងឲ្យរដ្ឋ ហើយអាទិទពេកទេស៊ីរីតំណាងឲ្យព្រះវិហារ។

ព្រះដដែលគ្រូរមានតាំងឡើងនោះ នោះគ្រូរមានតាំងឡើងដោយយំប្រហែល សុភមង្គលរបស់សាមីរី ដដែលមានសង្គតិគោរពមួយនោះទាំងបច្ចេក និងដាន។ បច្ចេកមានន័យថា ផ្ទះរបស់ព្រះ ហើយដានមានន័យថា ការជំនុំជម្រះ ហើយរួមគ្នាតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ដដែលកើតឡើងនៃសហរដ្ឋអាមេរិក មុនពេលការអនុវត្តការកសាងផ្លូវអាទិភ័យគ្រូរមានបង្កើន។ កូនគោរពទាំងពីរនោះ គ្រូរមានតំណាងដោយកូនគោរពរបស់អឺរ៉ុប។

កូនគោរពជាសត្វមួយ ហើយរូបចម្លាក់មានជាប្រភពមួយ ដូច្នេះ កូនគោរពរបស់អឺរ៉ុប និងកូនគោរពរបស់យំប្រហែល ក៏តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងព្រះវិហារ និងរដ្ឋ ដដែលកើតឡើងមុនបន្តិចនៃការអនុវត្តច្បាប់ផ្លូវអាទិភ័យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ចំពោះយំប្រហែល

ទីក្រុងទាំងពីរនោះផ្សេងស្រដៀងទីក្រុងនីមួយៗត្រូវបានកែតម្រូវបញ្ចូលគ្នារវាងព្រះវិហារ និងរដ្ឋ ដដែលគ្រូរមានតំណាងជាប្រភពនៃសហរដ្ឋអាមេរិកនៃក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។

របៀបនៃប្រែប្រួលសហ តំណាងឲ្យសច្ចៈសញ្ញារបស់អប្បហារ។ ការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីឈ្មោះ «ប្រែប្រួលសហ» មាននៅក្នុងលោកបុប្ផតិ ជំពូក ២១ ដដែលជាឧបទម្ភនៃសាសនាបុរាណ ដើម្បីបំភ្លឺនូវអ្វីដែលនៅក្នុងសម័យរបស់លោកមានអ្វីដូចជា អ្នកគ្រូរតែកសាងច្បាប់ពិធីបុណ្យ និងការកាត់ស្តីកែ ដើម្បីបំភ្លឺសង្គតិគោរព។ បុរាណបុរាណឧបទម្ភនៃសាសនាដែលមានការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីប្រែប្រួលសហ លោកមានយកបុរាណបុរាណ ដើម្បីនិយាយអំពីសច្ចៈសញ្ញាពីរដដែលខុសគ្នា និងផ្ទុយគ្នា នៅក្នុងរឿងដដែលនោះ។ បុរាណបុរាណកូនបុរសរបស់សុភិហារបុរាណ (អ៊ីស្លាម) ឲ្យតំណាងសច្ចៈសញ្ញាមួយដែលមានមូលដ្ឋានលើអំណាចមនុស្ស ហើយមានដាក់អ៊ីស្លាមលើផ្ទុយនឹងអ៊ីស្លាម ដដែលលោកបុរាណឲ្យតំណាងសច្ចៈសញ្ញាមួយដែលមានមូលដ្ឋានលើអំណាចរបស់ព្រះ។ ឧបទម្ភនៃព្រះគម្ពីរនេះ គឺជាលើកដំបូងដែលប្រែប្រួលសហគ្រូរមានលើកឡើង ហើយនោះពេលក្រោយក្នុងបុរាណបុរាណ បុរាណយកបុរាណនោះមកបុរាណ ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពមួយនៅក្នុងបុរាណបុរាណផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក ដដែលគ្រូរមានបង្ហាញជាមុននៅក្នុងបុរាណបុរាណព្រះគម្ពីរ។ បុរាណជឿ ហើយមានបង្ហាញថា បុរាណបុរាណព្រះគម្ពីរ កើតឡើងមុនគេទៀត។

នោះបើជាពុំបុរាណអត្ថបទនេះពីលោកបុប្ផតិ ជំពូក២១ ដើម្បីបង្ហាញពីសញ្ញាសម្បទានពីរដែលផ្ទុយគ្នាក៏ដោយ ក្នុងអត្ថបទនោះ មានសញ្ញាសម្បទានពីរដែលព្រះទ្រង់មានតាំងជាមួយអប្បហារ។ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសញ្ញាសម្បទានពីរដែលពុំមានទាញយកពីរឿងនោះឡើយ។ ក្នុងអត្ថបទនោះ ព្រះទ្រង់មានសន្ទនាមុនគេទៀតថា ទ្រង់នឹងសម្រេចព្រះបន្ទូលសន្ទនា របស់ទ្រង់ក្នុងការផ្ទេរឲ្យអប្បហារកុលាយជាបិតានៃសាសនាជាច្រើនតាមរយៈអ៊ីស្លាម ហើយទ្រង់ក៏មានសន្ទនាផងដែរថា ទ្រង់នឹងផ្ទេរឲ្យអ៊ីស្លាមកុលាយជាបិតានៃសាសនាដ៏ធំមួយ។ អត្ថបទព្រះគម្ពីរមួយ

បញ្ញត្តិដាក់ដល់សញ្ញាសម្បជនធម្មនុ

ហើយនេះជាលក្ខណៈដ៏ល្អបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់រវាងប្រជាជនក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ដូច្នេះ នាងក៏បាននិយាយទៅអីបុរាណថា «ចូរបណ្តែតស្រទាប់មុននេះ
នឹងកូនរបស់នាងចេញទៅ ដុំបិតកូនរបស់ស្រីមុននេះ
មិនគួរទទួលមរតករួមជាមួយកូនរបស់ខ្ញុំ គឺជាមួយអីសាកឡើយ»។
ហើយរឿងនោះផ្ទុយនឹងអីបុរាណព្រួយចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ដោយព្រោះកូនរបស់លោក
តែងតែជាមុនចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅអីបុរាណថា «កុំឲ្យរឿងនេះផ្ទុយនឹងអ្វីដែលបានកំណត់
ដោយព្រះក្រុមនេះ និងដោយព្រះស្រីមុនរបស់អ្នកឡើយ។
ក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលសាវ័នបាននិយាយប្រាប់អ្នក
ចូរស្តាប់តាមសំឡេងរបស់នាងចុះ
ដុំបិតពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងគួរមានហៅតាមរយៈអីសាក។
ហើយអំពីកូនរបស់ស្រីមុននោះផងដែរ
យើងនឹងផ្ទុយនឹងគោលការណ៍ជាតិសាសន៍មួយ ពីព្រោះគេជាកូនពង្សរបស់អ្នក»។
រួចអីបុរាណក្រោយមកឡើងពីព្រឹកព្រលឹម យកនំបឹង និងថង់ទឹកមួយ បុរាណឲ្យហាង
ដោយដាក់លើសមាធាន ទាំងកូននោះផង ហើយបញ្ជូននាងឲ្យចេញទៅ។
នាងក៏ចាកចេញទៅ ហើយរង់ចាំនៅក្នុងទីហោសថានបៀវត្សសហោ លោកបុរាណគឺ
២១:១០-១៤។

បៀវត្សសហោតំណាងឲ្យសេចក្តីសញ្ញាប្រាប់អីបុរាណ។ នៅក្នុងជំពូកដដែលនោះ
អីបុរាណក៏បានផ្ទុយនឹងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយអីប្រាណផងដែរ។

ហើយនៅគ្មាននោះ អីប្រាណឡើង និង ភីខុល មហេន្ទ្រក្សត្រ មហេន្ទ្រក្សត្រ
បាននិយាយនឹងអីបុរាណថា៖ «ព្រះទ្រង់គង់ជាមួយនឹងអ្នក
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែលអ្នកផ្ទុយនឹង ដូច្នេះនេះឡើយនេះ ចូរស្តាប់នឹងខ្ញុំនូវទ្រង់នេះ
ដោយយោងដល់ព្រះថា អ្នកនឹងមិនបុរាណគុណដោយកុល្លៃកុល្លៃចំពោះខ្ញុំ
ឬចំពោះកូនរបស់ខ្ញុំ ឬចំពោះចៅរបស់ខ្ញុំឡើយ
ប៉ុន្តែតាមសេចក្តីសប្បុរសដល់ខ្ញុំបានបុរាណគុណចំពោះអ្នក
នោះអ្នកគួរបុរាណគុណចំពោះខ្ញុំ
និងចំពោះស្រីក្នុងអ្នកបានស្នាក់អាស្រ័យនោះនោះដែរ»។
ហើយអីបុរាណមានបុរាណសន្តិថា៖ «ខ្ញុំនឹងស្តាប់»។

ហើយអីបុរាណបានស្តាប់នូវសេចក្តីអីប្រាណ ពីព្រោះអណ្តូងទឹកមួយ
ដែលពួកហាងបុរាណរបស់អីប្រាណបានយកទៅដោយកម្លាំង។
ហើយអីប្រាណបាននិយាយថា «ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីណាមួយផ្ទុយនឹងការនេះឡើយ;
អ្នកក៏មិនបានប្រាប់ខ្ញុំដែរ ហើយខ្ញុំក៏មិនបានឮអំពីការនោះទាល់តែថ្ងៃនេះដែរ»។

អីបុរាណបានយកចៀម និងគោ ហើយបុរាណឲ្យអីប្រាណ
ហើយពួកគេទាំងពីរបានចងសម្បជនធម្មតាជាមួយគ្នា។
រួចអីបុរាណដាក់កូនចៀមប្រាំពីរពីរឃ្លងដោយឡែកពីគ្នា។
ហើយអីប្រាណបាននិយាយទៅកាន់អីបុរាណថា
«កូនចៀមប្រាំពីរនេះដែលលោកបានដាក់ដោយឡែកពីគ្នា មានន័យដូចម្តេច?»

ហើយគាត់បាននិយាយថា «កូនចៀមប្រាំពីរនេះ អ្នកគួរទទួលពីដៃរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យវាជាសក្ខីភាពដល់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានដឹកអណ្តូងនេះ»។ ដូច្នេះ
គាត់បានហៅកូនលង្កែបនោះថា បៀវត្សសហោ; ពីព្រោះនោះទ្រង់នោះ

ពួកគេទាំងពីរបានស្តាប់។ ដូច្នេះ ពួកគេបានធុរៀសនុជ្ជិសញ្ញាមួយនៃបង្កើនសេវា;
បន្ទាប់មក អប៊ីម៉ាឡីចបានក្រវាត់ឡើង និង ភីខុល ម៉េតនៃកែងទ័ពរបស់គាត់
ហើយពួកគេបានក្រឡប់ទៅស្រុករបស់ពួកគេវិញ។
ហើយអាហ្សាហាំបានដាំពុទ្ធិមួយនៃបង្កើនសេវា
ហើយបានអំពាវនាវនៃទីនោះដល់ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

អាហ្សាហាំបានស្មានកាន់តែជាជនបរទេសក្នុងស្រុករបស់ជនភីលីស្ទីនជាច្រើនថ្ងៃ
លើកុបុត្តិ ២១:២២-៣៤។

បង្កើនសេវា គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងអាហ្សាហាំ។
ក្នុងព្រះគម្ពីរ មានប្រភពនៃសេចក្តីសង្ឃឹមជាច្រើន
ដែលបានកត់សម្គាល់គ្នាបង្កើនសេវាជាមួយនឹងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អាហ្សាហាំ។ «Beer»
មានន័យថា អណ្តូង ហើយ «sheba» មានន័យថា «ប្រាំពីរ»។ Sheba
គឺជាពាក្យភាសាហេព្រើសដែល ដល់ស្រូវបានបកប្រែថា «ប្រាំពីរដង» ដល់វិល្លៀម មីល្លរ
បានយល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវថា តំណាងឲ្យពាក្យទំនាយនៃព្រះពលរាជានៃប្រាំរយមុននៃ
នៃក្នុង លើកទី ២៦។ នោះគឺជា «ពាក្យទំនាយអំពីពេលវេលា»
ដំបូងបំផុតដែលគាត់បានរកឃើញ
ហើយវាក៏ជាសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានដំបូងដែលស្រូវបានដាក់ចំណេញនៃឆ្នាំ 1863។
នៃក្នុងបទគម្ពីរដែលពាក្យ «sheba» ស្រូវបានបកប្រែថា «ប្រាំពីរដង»
ក្នុងខុសគម្ពីរបួនផ្សេងគ្នា ការផ្តន្ទាទោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ដែលស្រូវបានតំណាងដោយ «ប្រាំពីរដង» នោះ ស្រូវបានហៅថា
«ផលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង»។

នោះខ្ញុំក៏នឹងប្រព្រឹត្តទាននឹងអ្នកដទៃ
ហើយនឹងផ្តន្ទាទោសអ្នកទៀតជាប្រាំពីរដង ដោយព្រះអំពើហឫសរបស់អ្នក។
ហើយខ្ញុំនឹងនាំដាវមកលើអ្នក
ជាដាវដែលនឹងសងសឹកការបំពានលើសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំ;
ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក
ខ្ញុំនឹងចាត់ដំរីតុក្កាតមកក្នុងចំណោមអ្នក;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ខ្មាំងសត្រូវ។ លើកទី 26:24, 25។

ពាក្យដែលស្រូវបានបកប្រែថា «ប្រាំពីរដង» ហើយតំណាងឲ្យ «ការទាស់ទែង»
នៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះនៃក្នុង លើកទី ២៦ ដែលជា «sheba» ក្នុងពាក្យ
បរេសេវា ក៏ស្រូវបានបកប្រែពីរដងនៃក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លើ មុតងថា «សម្បថ»
ដែលបានសរសេរនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ ហើយមុតងថា «បណ្តាសា»។ ទាំង
«សម្បថ» និង «បណ្តាសា» សុទ្ធជតស្រូវបានបកប្រែចេញពីពាក្យ «sheba»
ពីព្រោះពាក្យនេះមិនត្រឹមត្រូវនឹងថា «ប្រាំពីរ» ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាក៏រួមបញ្ចូលគំនិតអំពីសេចក្តីសង្ឃឹម ឬ «សម្បថ» មួយ
ដែលបើស្រូវបានរំលោភបំពាន នោះនឹងបង្កកើត «បណ្តាសា» មួយ។

ហេតុអ្វីបានជាមានមូលហេតុនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្មាំង ដោយបង្កើននៃ
ដើម្បីមិនស្តាប់តាមព្រះសូរយសំឡេងរបស់ខ្មាំងឡើយ
ដូច្នេះបណ្តាសាបានស្រូវបានចាត់មកលើយើង
ហើយទាំងពាក្យសម្បថដែលបានចងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ម៉ូសេ

ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ពីព្រោះយើងមានបុរេវិត្តអំពីហេតុផលនិងទ្រង់។ ដានីយ៉ែល
9:11

ពាក្យ «sheba» ឬ បុរាណ ដដែលគំណាងឲ្យកូនចៀមបុរាណ
ដដែលគួរមានឈ្មោះនៅអណ្តូងមួយនៅ Beer-sheba នោះ គំណាងឲ្យសចក្ខីសញ្ញា។
ហើយសចក្ខីសញ្ញារបស់ព្រះ ឬសម្បជ័យរបស់ទ្រង់ បុរាណថា អ្នកដដែលស្តាប់បង្គាប់របស់
ហើយអ្នកដដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ស្តាប់។

បៀវត្សសហ ដានីមិត្តសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា
ដដែលគួរមានគំណាងដោយសចក្ខីសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា
«ព្រហ្មចារីដ៏ស្រស់ស្អាត» ក្នុងអម្ព័ស ជំពូក ៨ ដដែលគឺជាអ្នក «ព្រហ្មចារីល្អ»
ក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ២៥ ហើយគឺជាអ្នក «អាក្រក់» ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១២ ផងដែរ
កំពុងស្រប «ដោយអំពើហេតុរបស់សាម៉ារី»
នោះពួកគេកំពុងស្របភក្តីភាពចំពោះសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា
ដដែលមានបុរេវិត្តអំពីផិត្តបត្រជាមួយនឹងអាហារ (អង្គការសហប្រជាជាតិ)
ហើយដដែលគួរគូររូបសំណាករបស់សត្វសាហារ (សហរដ្ឋអាមេរិក)។

នៅពេលដដែល «ព្រហ្មចារីដ៏ស្រស់ស្អាត» ដដែលទាំងនោះនិយាយថា «ឱ ដានីយ៉ែល
ព្រះរបស់ឯងមានព្រះជន្មរស់» នោះពួកគេកំពុងក្របខ័ណ្ឌបង្កប់មាសជាតូចតា
ដដែលគួរមានគំណាងសម្រាប់ដោយសាក្សីពីរនាក់ (អធិបតី និង យប្បដោម)។
កូនតាមាសគំណាងឲ្យប្រហែលសត្វសាហារ ដដែលជាការបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋ។

នៅពេលដដែលព្រហ្មចារីទាំងនោះដដែលអះអាងថា «របៀប» របស់បៀវត្សសហ «មានជីវិត»
ពាក្យ «របៀប» មានន័យថា «ផ្សេង»។

នេះគឺជាពាក្យដូចគ្នាបំផុតដដែលគួរមានបុរេវិត្តសម្រាប់គំណាងអត្ថបទសញ្ញាសញ្ញា «ផ្សេង» នៃ
«ផ្សេងបុរាណ» នៅក្នុង យេរេមា 6:16។ ព្រហ្មចារីទាំងនោះកំពុងនិយាយថា
ទោះបីជាពួកគេមានក្របខ័ណ្ឌបង្កប់មាសសំណាករបស់សត្វសាហារ
ហើយទទួលសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា
ក៏ពួកគេនៅតែជាកូនចៀមរបស់អប្បបរមាដែរ។
ពួកគេកំពុងរត់ទៅមកយ៉ាងភ័យស្ងួតស្ងួតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ដើម្បីបង្ហាញឲ្យសាវ័នដដែលគំណាងដោយ «ទិសខាងកើត» និង «ទិសខាងលិច» ហើយពី
«សមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយទៀត» ខណៈដដែលនៅតែអះអាងថាជា សិរីដ៏អោយនេទីស្ត
ប៉ុន្តែយើងតែងតែឃើញវា។

ប៉ុន្តែ ដំណឹងពីទិសខាងកើត និងពីទិសខាងលិច នឹងផ្ទុយគ្នាគ្នាវិញ; ដូចនេះ
គាត់នឹងចេញទៅដោយសចក្ខីសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញាសញ្ញា
និងកម្រិតមនុស្សជាតិច្រើនឲ្យអស់សង្ឃឹម។
ហើយគាត់នឹងបោះតាំងរាងរបស់គាត់នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
នៅលើកូនបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿង; ប៉ុន្តែ គាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួន
ហើយគុមាននរណាជួយគាត់ឡើយ។ ដានីយ៉ែល 11:44, 45.

ព្រហ្មចារីទាំងនោះកំពុងស្រវឹងរកសាវ័នខែតម្រូវពីរខាងមុខនេះ។ សារព្រះមានចុងក្រោយ
ដដែលគួរមានប្រឹក្សានៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 នៅពេលដដែល
ដូចមានពិពណ៌នានៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក 11 ខ 40 ថា "បុរេសេនាទាំងឡាយ"

ដល់តំណាងឲ្យអតីតសហភាពសូវៀត គួរឲ្យមានសមត្ថភាព
និងសហរដ្ឋបរមាមរិកប្រឆាំងសម្បទានចេញ នោះ កំណត់សម្បត្តិអំពីការឡើងកំពូល
និងការដួលរលំចុងក្រោយរបស់អំណាចសម្បត្តិចេញ។ ក្នុងឧទាហរណ៍ទាំងពីរនេះ
មានសារមួយដល់តំណាងដោយទិសខាងកើត និងទិសខាងជើង ផ្ទុកឲ្យស្ថិតចេញដង
(សម្បត្តិចេញ) ខឹងសម្បហាយ៉ាងខ្លាំង ហើយការប្រៀបធៀបចុងក្រោយចាប់ផ្តើមឡើង
ហើយវាបញ្ចប់នៅខ 45 នៅពេលដែលអំណាចសម្បត្តិចេញដាច់ “រោងឧបទ្វីប”
ដល់មកពីពាក្យភាសាបារាំងមានន័យថា “តង់” (តង់ជានិមិត្តរូបនៃពួកជំនុំមួយ)
ប៉ុន្តែវាជា “រោងឧបទ្វីប” នៃ “វាំង” របស់គាត់ ដល់តំណាងឲ្យរដ្ឋប្បវេណី។
ក្នុងដៃដល់គាត់ដាក់តង់ ដល់តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងពួកជំនុំ និងរដ្ឋ
ឬដូចយ៉ាងហោរានៅក្នុងវិវរណៈ ថាជារូបសត្វសាហាវ គឺ “នូវចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ”
ជាពហុវចនៈ។ ពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្មកំពុងស្វែងរកសារព្រមមានចុងក្រោយដល់តំណាងនៅក្នុង
ដានីយ៍លើ ជំពូក 11 ខ 44 និង 45 ហើយនៅក្នុងឧបទ្វីបភូមិ មីកាអាលែក្រោកឡើង
ហើយពេលវេលាសាកលបងគួរឲ្យមានបិទបញ្ចប់។ ហើយនៅពេលនោះ អាម៉ុស 8:14
មានបុរសសន្តិច ពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្ម “នឹងដួល ហើយមិនក្រោកឡើងវិញទៀតឡើយ”។

នៅពេលដែលពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្មស្វែងរកស្ថានភាពនោះអះអាងថា ខ្លួនជាអាជ្ញាធរទីសុទ្ធចុងទីបំរុងពីរ
នៅពេលដែលដល់ពួកនាងកំពុងក្រាបថ្វាយបង្គំគ្រប់សំណាករបស់សត្វសាហាវ
នោះយ៉ាងមានតំណាងពួកនាងថា ជាជនយូដាដល់និយាយថាខ្លួនជាជនយូដា
ប៉ុន្តែមិនមែនទេ។ ពួកនាងកំពុងអះអាងថា ខ្លួនជាកូនចៅរបស់អាហ្វហ្វា
ប៉ុន្តែពួកនាងកំពុងនិយាយកុហក។

មើល, ខ្ញុំនឹងផ្ទុកឲ្យពួកអ្នកដល់ស្ថិតនៅក្នុងសាលាបុរេរបស់សាតាំង
ដល់អះអាងថាខ្លួនជាជនយូដា តម្លៃមិនទេ គឺកុហកវិញ—មើល,
ខ្ញុំនឹងផ្ទុកឲ្យពួកគេមកក្រាបថ្វាយបង្គំគ្រប់មុខដល់របស់អ្នក
ហើយឲ្យពួកគេដឹងថា ខ្ញុំមានសុខុមាលភាព។ វិវរណៈ ៣:៩

ពួកគេមានទទួលសញ្ញារបស់សាសនាបាប ហើយដូចនេះក៏មានទទួលកុខណៈរបស់វាផងដែរ។
ពួកគេអះអាងថាជាជនយូដា ឬអះអាងថាជាអ្នកអាជីវនិស្សន្ទដល់កាន់ចុងសែប្រាំ
ប៉ុន្តែបែន្ទាប់មកពួកគេមានលក្ខណៈរបស់សម្បត្តិចេញ
ដល់ក្នុងចំណោមអ្វីផ្សេងទៀត គឺអង្គុយ «នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ»។
ពួកគេអះអាងថាជាអាជីវនិស្សន្ទ ឬអះអាងថាស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហារអាជីវនិស្សន្ទ ប៉ុន្តែពួក
គេមិនមែនជាអាជីវនិស្សន្ទលើសជាងដល់សម្បត្តិចេញជាគ្រីស្ទបរិស័ទនោះឡើយ។

អ្នកដល់ «ទៅមក» ដើម្បីស្វែងរក «ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់» មិនមែនជា
«អ្នកបុរាណ» ដល់គួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លើ—ប៉ុន្តែពួក
គេគួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា «ពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្ម»។ ជាក់ស្តែង
អ្នកទាំងឡាយដល់កំពុងរងរង ដាច់អាហារ
និងស្លាប់ដោយសារកើតនៅក្នុងឧទាហរណ៍នោះ មិន «យល់» អំពី
«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់» ឡើយ ពីព្រោះនៅក្នុងឧទាហរណ៍នោះ
ពួកគេកំពុងស្វែងរកអ្វីនោះផ្ទាល់។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដល់គួរឲ្យមានបើកសម្តែងមុនពេលការសាកលបងបិទបញ្ចប់
គឺជាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្ម អាក្រក់ ឬ «ពុទ្ធិស្វរ្យវិស្វកម្មស្វែងរក»
គឺជាអ្នកទាំងឡាយដល់មិនមានយល់អំពីការកើតឡើងនៃចំណេះដឹងពីគម្ពីរដានីយ៍លើ។
ពួកគេមិនមានបុរេដល់ចាំបាច់ដើម្បីបន្តដំណើរទៅកាន់ពិធីមង្គលការ

ដូចដែលម៉ាថាយបានបង្ហាញនេះទេ។

“ទុរភិក្ខុស” នេះ គឺជាការបិទពលសាកលបង។ “ពុរហុមចារី” របស់អាម៉ុស ដល់កំពុងសុរិយកន្តបឹង (ពុរហុមចារីរបស់ពុរ) និងទឹក (ពុរវិញញ្ញាណបរិសុទ្ធ) នៅក្នុងខ្លាំងនេះ គឺជា “មនុស្សសាក្យក” របស់ដានីយ៍លៃ ដល់មិន “យល់”។ ពួកគេគឺជាពុរហុមចារីល្អដល់ម៉ាថាយ ដល់កំពុងសុរិយកន្តបឹងពុរវិញញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់ដោយសាក្យសិប្បិសមគុណ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកទាំងឡាយដល់បានដឹងថា ឱ កាសរបស់ខ្លួនក្នុងការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍បានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយពួកគេមានសម្បូរក្នុងការបំពេញកិច្ចការពិធីមង្គលការ ឡើយ ពីពុរនេះពួកគេបានបដិសេធមិន “សុគាប់” សារពិសេសដល់ឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានបរិក្ខត។ ចាប់ពីពេលដែលសារពិសេសត្រូវបានបរិក្ខត រហូតដល់ការបិទពលសាកលបង គឺជាពេលវេលាដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់សេចក្តីសង្កត់ខ្លាំង។ ការមកដល់ពេលនេះដោយមិនបានត្រូវរៀបចំខ្លួនដើម្បីបញ្ចេញថា “យឺតពេលហើយ!”

«មានពិភពលោកមួយកំពុងដកស្រង់នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត ក្នុងការបោះបង្គោល និងការរងរង ស្ថិតនៅក្នុងសុរិយកន្តបឹងដោយពិត—ដកស្រង់ ដកស្រង់។ តើនរណាខ្លះកំពុងមានការឈឺចាប់ក្នុងពុរលឹង ដើម្បីដាស់ពួកគេឲ្យបញ្ជាក់ឡើង? តើសំឡេងណាអាចទៅដល់ពួកគេបាន? ចិត្តរបស់ខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅកាន់អនាគត នៅពេលដែលសញ្ញានឹងត្រូវបានប្រកាសឲ្យដឹង។ “មើល កូនកំលោះមកហើយ; ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅទទួលរដ្ឋបទរងចាំ។” ប៉ុន្តែ មនុស្សខ្លះនឹងបានពន្យារពេល ក្នុងការទៅយកប្រដាប់សម្រាប់បំពេញចង្អុលរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយយឺតពេលពេក ពួកគេនឹងរកឃើញថា លក្ខខណៈចិត្ត ដល់បុរេនេះតំណាងឲ្យ មិនអាចផ្ទេរឲ្យគ្នាបានទេ»។ Review and Herald, February 11, 1896.

ខុសទៀតនាយដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីពុរហុមចារីដប់នាក់ បុរេបុរេដើម្បីតំណាងឲ្យចិត្តលក្ខខណៈ ប៉ុន្តែ «បុរេមាស» និង «បុរេបរិសុទ្ធ» ក៏តំណាងឲ្យសារនានារបស់ «ពុរវិញញ្ញាណរបស់ពុរ» ផងដែរ។

«អ្នកដល់បានទទួលការចាក់បុរេមាស ដល់ឈរនៅក្នុងពុរៈអម្បាស់នៃនៃដីទាំងមូល នេះ មានសុចរិតភាពដូចដែលផ្តល់បានប្រទានឲ្យសាតាំងក្នុងនាមជាឧបបដិសេធបង្គោល។ ដោយសារអង្គបរិសុទ្ធទាំងឡាយដល់ព័ទ្ធជុំវិញបុរេបុរេរបស់ខ្លួន ពុរៈអម្បាស់បានរក្សាការទាក់ទងជាប់ជានិច្ចជាមួយនឹងអ្នករស់នៅលើដីនៃដី។ បុរេមាសតំណាងឲ្យពុរៈគុណ ដល់ពុរៈជាម្ចាស់ប្រទានដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ចង្អុលរបស់អ្នកជឿទាំងឡាយ មិនឲ្យរលីចរលោង ហើយរលត់ទៅ។ បើមិនមានបុរេបរិសុទ្ធនេះត្រូវបានចាក់ចេញពីសុចរិតស្ម័គ្រ តាមរយៈសារទាំងឡាយនៃពុរវិញញ្ញាណរបស់ពុរៈជាម្ចាស់ទេ នេះអំណាចទាំងឡាយនៃអំពើអាក្រក់នឹងគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទាំងស្រុង។»

«ពុរៈជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្កប់កិត្តិយស នៅពេលដែលយើងមិនទទួលយកសារដល់ពុរៈអង្គផ្សេងៗមកកាន់យើង។ ដូចនេះ យើងបដិសេធបុរេមាស ដល់ពុរៈអង្គចង្អុលចាក់បំពេញនៅក្នុងពុរលឹងយើង

ដើម្បីបិទយកបញ្ជូនបន្តទៅកាន់អ្នកដទៃនៃក្នុងភាពងងឹត។
នាពេលដែលសំឡេងហៅនឹងមកថា “មើល កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅជួបលោកទៅ” អស់អ្នកដទៃមិនមានទទួលបានបុរេបរិសុទ្ធ
ដែលមិនមានចំណុះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងឃើញថា
ដូចជាសុភ័ព្វហុមចារីល្អដ៏ល្អដ៏ទាំងនោះ
ពួកគេមិនមានការរៀបចំខ្លួនច្បាស់ល្អដូចជាបុរេបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេទេ។
ក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេទាំង ពួកគេមានអំណាចដើម្បីទទួលបានបុរេបរិសុទ្ធនេះឡើយ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេរហូតដល់កែប្រែខ្លួនខ្លួន។ ប៉ុន្តែ
បរិស័ទដោយដឹងសុំឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់បុរេបរិសុទ្ធមក
បរិស័ទដោយដឹងអង្គរ ដូចដែលម៉ូសេបានអង្គរថា
“សូមបង្ហាញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដល់ទូលបង្គំ” នោះសេចក្តីសុំឲ្យព្រះបុរេបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់
នឹងត្រូវបានចាត់តាំងពេញលេញក្នុងចិត្តរបស់យើង។ តាមរយៈបំពង់មាស
បុរេបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកកាន់យើង។ “មិនមែនដោយកម្មលាង
ឬដោយឥទ្ធិពលទេ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញវិញ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងពេលបរិវារ”។
ដោយទទួលយកការសូមម្នាក់ៗឲ្យបានព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត
ក្នុងចំណោមព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងដូចជាពន្លឺនៃក្នុងលោកិយ»។ Review and
Herald, July 20, 1897.

អស់អ្នកដទៃ “រត់ទៅរត់មក” ក្នុងគម្ពីរអាម៉ូស
បន្ទាប់មកខ្លឹមភាពដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមនៃពួកសេរីន អាដរីនទីស្ត
ដែលបដិសេធការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនក្នុងការ “យល់” ព្រះសាវ័តសេរីនភ្លេងរំលោភ
ដែលត្រូវបានបំភ្លឺ គឺថា “រំលោភនោះជិតមកដល់ហើយ”។

«ឥឡូវនេះ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលគ្រោះថ្នាក់បំផុត
ហើយក្នុងចំណោមយើង មិនគួរឲ្យមាននរណាម្នាក់យឺតយ៉ាវក្នុងការស្វែងរកការគ្រូ
រៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។
កុំឲ្យនរណាម្នាក់ដើរតាមគំរូរបស់ព្រះហុមចារីល្អដ៏ល្អដ៏ ហើយគិតថា
នឹងមានសុភ័ព្វភាពបើបង្ហាញខ្លួនលើបតុគម្ភដល់
សិនទើបទទួលបានការគ្រូរៀបចំខ្លួននៃចិត្តដើម្បីអាចឈរមាំមួននៅក្នុងគ្រានោះ។
នឹងយឺតពេលពេកក្នុងការស្វែងរកសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នាពេលដែលភ្ញៀវត្រូវបានហៅចូលមក ហើយត្រូវបានពិនិត្យ។ ឥឡូវនេះហើយជាពេល
ដែលត្រូវស្វៀកពាក់ដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ—ជាសម្បត្តិកប់ពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍
ដែលនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកសមស្របក្នុងការចូលរួមក្នុងពិធីប្រល័ងអាពាហ៍ពិ
ពាហ៍របស់កូនចៀម។ ក្នុងឧទាហរណ៍បុរេប្រដាប់នោះ
ព្រះហុមចារីល្អដ៏ល្អដ៏ត្រូវបានបង្ហាញថា បានអង្គរសុំបុរេ
ហើយមិនមានទទួលតាមសំណើរបស់ខ្លួនឡើយ។
នេះជានិមិត្តសញ្ញានៃអ្នកទាំងឡាយដែលមិនមានការរៀបចំខ្លួន
ដោយការអភិវឌ្ឍចិត្តមួយដែលអាចឈរមាំមួនក្នុងពេលវិបត្តិ។
នេះប្រៀបដូចជាពួកគេទៅរកអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន ហើយនិយាយថា
ចូរផ្តល់ចិត្តរបស់អ្នកមកខ្ញុំ បើប៉ុន្តែចុះនោះទេ ខ្ញុំនឹងរំលោភ។ អ្នកដទៃមានបុរេបរិសុទ្ធ
ព្រមទាំងអាចកែលម្អបុរេបរិសុទ្ធនៃឲ្យច្រើនដល់កំពុងរស់នៅរបស់ព្រះហុមចារី
ល្អដ៏ល្អដ៏មានឡើយ។ ចិត្តមិនអាចផ្ទុកបានទេ វាមិនអាចទិញ ឬលក់បានឡើយ;
វាត្រូវតែទទួលបាន។ ព្រះអម្ចាស់បានបុរេបរិសុទ្ធដ៏កាន់កាប់គ្រប់រូប

ឲ្យទទួលបានចិត្តសុចរិតមួយ តាមរយៈម៉ោងនៃកាលសាកលុបង;
ប៉ុន្តែទៀងមិនបានរៀបចំផលរណមួយ ដល់កុនាក់ងារមនុស្សមនាក់អាចបញ្ចូលនូវចិត្ត
លែងឲ្យបានអភិវឌ្ឍន៍ឲ្យបានទូលំទូលាយ—ជាចិត្តដ៏លែងឲ្យបានបង្កើត
ឡើងតាមរយៈការផ្តល់កាត់បន្ថយនៃចិត្តដ៏លំអិត
ដោយរៀនមរៀនពីព្រះគ្រូដ៏អស្ចារ្យ
ដើម្បីឲ្យគេអាចបង្ហាញការអត់ធ្មត់នៃកុរោមការសាកលុបង
ហើយអនុវត្តសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីឲ្យគេអាចរក្សាចិត្តស្ងប់ស្ងៀមនៃអសមតុល្យភាពបាន។
មិនអាចផ្ទេរអំណាចកុរោមនៃចិត្តស្ងប់ស្ងៀមឲ្យបានឡើយ—មិនអាចផ្តល់ភាពសុភាព
ទំនៀមទម្លាប់ដឹងកាលៈទេសៈ
និងការអត់ធ្មត់ពុទ្ធបាយមន្ត្រីឲ្យបានទូលំទូលាយឡើយ។
មិនអាចឲ្យបង្កើនមនុស្សមួយ ចាក់បញ្ចូលសេចក្តីស្ងប់ស្ងៀមរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីស្ងប់ស្ងៀមចំពោះមនុស្សជាតិ
ទៅក្នុងបង្កើនមនុស្សមួយផ្សេងទៀតបានឡើយ»។

ប៉ុន្តែផ្ទៃនៃចិត្តកំពុងមកដល់ ហើយវាជិតមកដល់ចិត្តហើយ នៅពេលដែលគ្រប់ទិដ្ឋ
ភាពនៃអត្តចិត្តនឹងត្រូវបានបង្ហាញចេញដោយការល្អប្រសើរពិតស្រេច
អនុវត្តន៍ឡើយដល់នូវសូម្បីតែចំពោះគោលការណ៍
ដល់អនុវត្តសេចក្តីជំនឿរហូតដល់ទីបញ្ចប់
នឹងជាអនុវត្តន៍លែងឲ្យបានបង្ហាញថាសូម្បីតែចំពោះគោលការណ៍សាកលុបង
និងទុកខ្លួនលំអិត ក្នុងអំឡុងម៉ោងមុនៗនៃពេលសាកលុបងរបស់ខ្លួន
ហើយបានបង្កើតអត្តចិត្តតាមព្រះនាយាលក្ខណ៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នឹងជាអនុវត្តន៍
នោះដែលបានបណ្តុះបណ្តាលការស្ថាបនាសុខុមាលភាពជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ដល់តាមរយៈបុរាណ និងព្រះគុណរបស់ខ្លួន បានមានភាគក្នុងធម៌ជាតិដ៏ទៃភាព។
ប៉ុន្តែ
គ្មានមនុស្សណាមនាក់អាចផ្តល់ឲ្យអនុវត្តន៍នៃការថ្វាយចិត្តដ៏សុម្រោះសុម្រោះ
និងគុណក្នុងផ្ទៃផ្ទៃផ្ទៃនៃចិត្ត
ហើយបំពេញភាពខ្មោះខ្មាសរបស់គេដោយអំណាចខាងសីលធម៌បាន។
យើងមិនអាចធ្វើអ្វីៗបានច្រើនសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយផ្តល់គំនិតច្រើនព្រះគ្រីស្ទដល់មនុស្សទាំងឡាយ
ដោយមានឥទ្ធិពលលើពួកគេឲ្យទៅរកព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីទទួលសេចក្តីសុចរិត
ដល់បើគ្មានសេចក្តីនោះទេ ពួកគេមិនអាចឈរបានក្នុងការជំនុំជម្រះឡើយ។ មនុ
ស្សទាំងឡាយគួរពិចារណាដោយការអធិស្ឋានអំពីបញ្ហាសំខាន់នៃការកសាងអត្តចិត្ត
ហើយបង្កើតអត្តចិត្តរបស់ខ្លួនតាមគំនិតទៃភាព។ The Youth's Instructor, January
16, 1896.